

е въ корона и царски орнатъ; наредъ съ нея се намира друга въ профилъ съ кжса риза и тъмни обуца; трета, съ дигната назадъ глава, гледа нагоре и простира ржцетъ си (малинова риза и бѣли панталони); четвърта, обърната къмъ зрителя, е скръстила молитвено ржцетъ на гърдитъ си. Надпись (до Св. Духъ): на северната страна: съшеств(не) | ѿтаго д(оуха); на южната страна: пен(ь)ди|котн.

№ 31. Влизането въ Иерусалимъ
(табл. XV a).

Въ лѣво Христосъ, яхналъ бѣла ослица, благославя съ протегнатата си дѣсна ржка и държи въ лѣвата свитѣкъ. Изобилна коса и брада окржжаватъ красивото му, но мрачно лице, съ голѣми хлътнали очи. Около главата нимбъ съ кръсть, украсенъ съ бисери. Облѣклото е синьо и свѣтло-лилаво. Задъ ослицата върви Петъръ (облѣкло бѣло и свѣтло-лилаво), надъ главата му се вижда частъ отъ нимба на друга фигура. Предъ краката на ослицата дете въ бѣло постила червена дреха. На висока палма сж се качили две други деца. Въ дѣсно се виждатъ стенитъ на Иерусалимъ. Вжтре се издига куполообразенъ храмъ, а отъ вратитъ му излиза група отъ старци-евреи въ червени дрехи и бѣли (съ черни рѣзки) покривала на главитъ. Задъ Христа се вижда стръмна планина съ кржгла форма, съставена отъ два наклонени стълба, които завършватъ съ освѣтени площадки.

№ 32. Носенето на кръста (табл. XIV b).

Свързанъ съ верига за шията и ржцетъ, Христосъ върви въ дѣсно. Той е въ тъмно-малиновъ дългъ хитонъ съ кжси ржави. Върху наклонената му глава е поставенъ вѣнецъ отъ тръне; колѣнетъ му сж свити, свързанитъ ржце прострени напредъ. Краятъ на веригата е въ ржката на войника, който върви

de personnages debout: les Gentils. L'un d'eux (le plus grand), au milieu, porte une couronne et le costume impérial; sur la même rangée un autre se présente de profil (chemise courte, jaune, et chaussures foncées); un troisième regarde, renversant la tête et étendant les bras (chemise violette, pantalon blanc); un quatrième joint les mains en prière devant sa poitrine (tout en blanc). Inscription (à côté du Saint-Esprit, du côté nord): съшеств(не) | ѿтаго д(оуха); du côté sud: пен(ь)ди|котн.

№ 31. Entrée à Jérusalem
(pl. XV a).

A gauche, le Christ porté par une grande mule blanche sur laquelle il est assis de côté, donne la bénédiction de sa main droite étendue; il tient le rouleau non déployé dans sa main gauche. Sa haute coiffure et sa barbe ombragent son beau visage sombre aux grands yeux profondément enfoncés. Autour de la tête, le nimbe crucifère orné de perles; son vêtement est bleu foncé et lilas clair. Derrière la mule, Pierre (en lilas et blanc); au-dessus de sa tête on aperçoit le nimbe d'un autre apôtre. Sous les pas de la mule un enfant en blanc étend un morceau d'étoffe rouge. En haut d'un palmier deux autres enfants; plus à droite, une haute tour figure Jérusalem: dans son enceinte, un temple à coupole. Aux portes se montre le groupe serré des vieillards juifs en vêtements rouges et en voiles blancs. Derrière le Christ s'élève une petite montagne ronde faite de deux traits obliques, qui se termine par deux petites plates-formes superposées et éclairées.

№ 32. Le Portement de la croix (pl. XIV b).

Lié avec une corde au cou et aux mains, le Christ marche à droite. Il est vêtu d'un long *chiton* violet foncé à manches courtes. Sur la tête penchée, la couronne d'épines; les genoux fléchissent, les mains attachées se tendent en avant. Le bout de la corde est dans la main du soldat qui marche devant le Christ. Le